

Wijziging van de Arbeidswet, de Veiligheidswet, de Hinderwet, de Phosphorluciferswet 1901, de wet van 22 Mei 1905 (*Staatsblad* n°. 143) en de Ongevallenwet 1901.

(263. 9.)

VOORLOOPIG VERSLAG.

Het afdelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende opmerkingen.

Wijziging der Arbeidswet.

Nu dit voorstel niet beperkt is tot de wijzigingen, welke noodig zijn in verband met de reorganisatie der arbeidsinspectie, gaven eenige leden in overweging daarin ook op te nemen een voorstel tot wijziging van de artikelen 11 en 14 der wet ter invoering van arbeidslijsten bij de huisindustrie. Ook kon huns inziens bij deze gelegenheid een voorstel worden gedaan, waardoor wordt uitgemaakt, dat de wet toepasselijk is op eiken schillen en dergelijke aan den landbouw grenzende werkzaamheden. Eindelijk wenschten deze leden aan het voorstel toegevoegd te zien eene wijziging van art. 19, ten einde den ambtenaren der inspectie recht van toegang te verzekeren tot lokalen, waar *vernoed* wordt, dat arbeid wordt verricht.

Voorts werd gevraagd, of, nu er zullen zijn een directeur-generaal, hoofdinspecteurs, inspecteurs 1ste en 2de klasse met verschillende bevoegdheden, de Arbeidswet hiernede niet in overeenstemming behoort te worden gebracht.

Art. II. Eenige leden vreesden, dat bij de nieuwe regeling der arbeidsinspectie aan de districtshoofden niet genoeg zelfstandigheid zal worden toegekend. In den aanhef der Memorie van Toelichting wordt gezegd, dat de directeur-generaal belast zal zijn met de leiding der werkzaamheden van de districtshoofden. Men merkte op, dat die leiding kan geschieden op eene wijze, die den districtshoofden alle zelfstandigheid ontnemt. Dit zal nu wel niet de bedoeling zijn, maar het werd toch van groot belang geacht eenige zekerheid te verkrijgen over de bepalingen, welke ten aanzien van de verhouding van den directeur-generaal tot de inspecteurs zullen worden vastgesteld. Dat voortaan jaarlijks één algemeen verslag van de werkzaamheden der inspectie zal worden opgemaakt, hetwelk aan de Staten-Generaal zal worden overgelegd, beschouwde men als eene goede verbetering, maar men zou het verkeerd achten de publicatie van de verslagen der inspecteurs te doen vervallen, omdat daarmede de inspecteurs eene te ondergeschikte positie zouden verkrijgen en aan de Staten-Generaal en aan het publiek de gelegenheid zou worden ontnomen zich een oordeel te vormen omtrent de wijze, waarop die ambtenaren hunne taak vervullen. Voorts meende men, dat ook aan de inspecteurs, die geene districtshoofden zijn, en aan de adjunct-inspecteurs eene zekere mate van zelfstandigheid moet worden gewaarborgd.

In verband met een en ander wenschten eenigen, dat de werkkring en bevoegdheden van de ambtenaren der inspectie niet bij algemeenen maatregel van bestuur, maar in de wet zouden worden geregeld. Anderen verlangden, dat althans het ontwerp van den in het vierde lid van het voorgestelde artikel bedoelden algemeenen maatregel van bestuur bij de Memorie van Antwoord aan de Kamer zou worden overgelegd. Ook waren er leden, die het niet goedkeurden de instructies der ambtenaren, waarin volgens de Memorie van Toelichting de regelen voor den inwendigen dienst zullen worden opgenomen, bij Koninklijk besluit vast te stellen. Huns inziens behooren de hoofdregelen voor dien dienst in de wet zelve vermeld te worden ten einde te voorkomen, dat de inspecteurs worden overladen met administratieve werkzaamheden, hetgeen ten gevolge zou hebben, dat zij zich niet voldoende aan de arbeidsinspectie zouden kunnen wijden. Anderen achtten het onaannemelijk, dat de Regeering bij de regeling van den dienst niet voldoende zou letten op de hoofdtak, welke de inspecteurs hebben te vervullen. Zij vonden het bovendien niet gewenscht de regeling van den dienst, die zich telkens moet wijzigen naar de behoeften van het oogenblik, vast te leggen in de wet, waarvan de herziening immers met veel meer moeite en omslag gepaard gaat dan de wijziging van een Koninklijk besluit.

Enkel vonden het wenschelijk, dat de controleurs van den arbeid gekozen zouden worden uit de kringen der arbeiders en dat daarvoor, voor zoover mogelijk, eene aanbeveling van vakverenigingen zou worden gevraagd. Anderen waren niet gestemd voor benoeming van arbeiders tot controleur. Zij vreesden, dat gewezen arbeiders niet genoeg prestige zouden bezitten tegenover hunne vroegere werkgevers en dat zij, slechts met een speciaal vak bekend, niet de ruime opvatting zouden hebben, welke voor eene goede waarneming van het ambt gewenscht is.

Art. VI. Sommige leden achtten den titel „districtshoofd der arbeidsinspectie” minder gelukkig gekozen.

Wijziging der Veiligheidswet.

Eenige leden wenschten bij deze gelegenheid ook de pomp-inrichtingen onder de wet te brengen en door eene wijziging van art. 7 der wet buiten twijfel te stellen, dat de inspecteurs ook regelen mogen stellen ter voorkoming van vergiftiging en van bedrijfsziekten.

Art. I. In art. 1 der Veiligheidswet wordt gesproken van bedrijven, in het voorgestelde artikel van ondernemingen. Het is wenschelijk hetzelfde begrip in de wet overal met dezelfde uitdrukking aan te duiden. Gevraagd werd daarom, of het de bedoeling is met het woord onderneming een ander begrip dan bedrijf aan te duiden.

Verscheidene leden waren verder van meening, dat de Arbeids- en Veiligheidswetten op elektrische stations ook dan toepasselijk behooren te zijn, wanneer zij niet in verband staan met eene onderneming of een bedrijf. Het werken in die stations is gevaarlijk, onverschillig of zij electriciteit leveren voor eene onderneming dan wel voor straat- of huisverlichting.

Art. II. Het voorstel om, naast de schadelijke, de hinderlijke dampen en gassen te noemen, vond bij eenige leden bezwaar, omdat men vreesde, dat het gebruik eener zoo vage uitdrukking tot moeilijkheden aanleiding zal geven. Anderen waren daarentegen met dit voorstel ingenomen wegens de moeilijkheid om te bewijzen, dat gassen of dampen schadelijk zijn voor de gezondheid der werklieden.

Art. VII. Sommige leden achtten het bezwaarlijk algemeene maatregelen van bestuur als bedoeld in de artt. 6 en 7 der wet reeds den twintigsten dag na de afkondiging in werking te doen treden, omdat de werkgevers dan niet altijd den noodigen tijd zullen hebben hunne inrichtingen in overeenstemming te brengen met de gegeven voorschriften. Door onderhandelingen, aan de vaststelling daarvan voorafgaande, wordt dit bezwaar niet ondervangen. Althans zou, naar men meende, gelegenheid moeten bestaan om in zekere gevallen dispensatie van nieuwe voorschriften te geven.

Wijziging der Hinderwet.

De opmerking werd gemaakt, dat in de toelichting wel had mogen vermeld worden, dat art. 4bis is vastgesteld bij de wet van 24 Juni 1901 (*Staatsblad* n°. 161), nu deze wet in de beweegreden van het wetsontwerp niet wordt vermeld.

Wijziging der wet van 22 Mei 1905 (*Staatsblad* n°. 143).

Van verschillende zijden werd aanbevolen bij deze gelegenheid in deze wet eene bepaling op te nemen, welke vergunt haar aan te halen onder den titel van „Caissonwet”.

Aldus vastgesteld 5 Mei 1909.

VAN SASSE VAN YSSELT.
VERHEY.
TREUB.
MEES.
IJZERMAN.

